

Ξαναλέω

Ξαναλέω, ρ. [<ξανά + λέω], λέω ακόμη μια φορά, λέω ξανά: «στο ξαναλέω, αν πεις καμιά βλακεία, θα φας σφαλιάρα». (Δημοτικό τραγούδι: στο 'πα και στο **ξαναλέω** στο γιαλό μην κατεβείς).

- αυτό ξαναπές το, έχεις απόλυτο δίκαιο, συμφωνώ απόλυτα μαζί σου: «τον τελευταίο καιρό η εγκληματικότητα βρίσκεται σε έξαρση και κινδυνεύουμε και μέσα στα ίδια μας τα σπίτια. -Αυτό ξαναπές το».

- θα τα ξαναπούμε, απειλητική έκφραση με την έννοια πως η διένεξη ή η διαφορά μας με κάποιον δεν τελείωσε, θα έχει και συνέχεια: «μην έχεις την εντύπωση πως τελειώσαμε, γιατί θα τα ξαναπούμε». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το εμείς· βλ. και φρ. τα ξαναλέμε.

- τα ξαναλέμε, θα ξαναβρεθούμε να ξανασυζητήσουμε, να συνεχίσουμε τη συζήτησή μας. Λέγεται και ως απλός αποχαιρετισμός την ώρα που χωρίζουν οι δυο συνομιλητές. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το άντε.

- το λέω και το ξαναλέω, δηλώνει εμμονή, επιμονή σε κάποια γνώμη ή απόφασή μας που την εκφέρουμε δημόσια: «το λέω και το ξαναλέω πως ο άνθρωπος αυτός είναι αθώος». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το εγώ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας